

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta:	Ondřej Perušič
Téma práce:	Sportovec jako podnikatel - Vybrané aspekty sportovní činnosti v rámci obchodního práva
Rozsah práce:	62 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	14.5.2022

1. Aktuálnost (novost) tématu

Téma právního postavení sportovce v českém právu (popř. i v zahraničním kontextu) je sice v poslední době poměrně dost diskutované (srov. např. řadu příspěvků v kolektivní monografii Pichrt, J. (ed.) *Sport a (nejen) pracovní právo*. Praha: Wolters Kluwer, 2014, jakož i judikaturu, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 Afs 278/2016-54), téma je ale nadále neuzavřené, o čemž svědčí právě i pokračující akademická a praktická debata na statusem sportovce-profesionála z právního úhlu pohledu. Většina této odborné debaty se však vymezuje především vůči (ne-)naplnění znaků závislé práce v činnosti profesionálních sportovců. Posuzovaná práce, byť se do nastíněné debaty též hlásí s řadou vlastních postřehů, však používá opačný přístup, kdy hodnotí sportovní činnost primárně optikou podnikatelské činnosti. Nelze v blízké budoucnosti vyloučit, že se objeví legislativní záměry snažící se právní postavení profesionálních sportovců změnit, podobné požadavky zaznívají dlouhodobě též z úst některých zájmových skupin v českém sportu (asociace hráčů ve fotbale, resp. v hokeji). V tomto ohledu je práce nesporně věnována problematice stále otevřené, kde se autor musel vypořádat s pluralitou pohledů na ni. Zvolené téma proto hodnotím jako velmi aktuální a vhodné k akademickému zpracování.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Téma práce ve svých souvislostech vyžaduje velmi dobrou orientaci napříč řadou právních odvětví. Vedle obchodního a občanského práva hmotného je v kontextu diskuze o právním statusu sportovce v ČR třeba pracovat též s pojmy pracovního práva, kolega Perušič se věnoval též aspektům procesního práva (včetně alternativního řešení sporů) nebo finančního práva. Podstatnou součástí většiny sportovněprávních publikací je též práce s vnitřními pravidly sportovních asociací. Dle mého názoru svou orientaci napříč těmito normativními oblastmi diplomant svou prací prokázal, i když v některých dílčích pasážích bych ocenil hlubší analýzu (viz níže). Z hlediska přístupu zvolil autor práce syntézu různých právních i sekundárních pramenů, na jejichž základě formuloval vlastní dílčí i celkové závěry. V jeho práci silně rezonuje komparativní přístup, a to především ve srovnání sportů povahou kolektivních a povahou individuálních, v nichž, jak autor velmi dobře odůvodnil, existují rozdílné modely praktického fungování sportovce. Tyto modely by pak mohly i odůvodňovat rozdílnost možné další právní úpravy *de lege ferenda*. Rozdělení sportů na „povahou“ kolektivní nebo individuální považuji za skutečně hodnotný přínos této práce, jelikož tím autor dokázal šikovně odbourat někdy zjednodušující dělení jednotlivých sportovních odvětví, které však z právního hlediska nemusí být vždy vypovídající.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce členěna na úvod, 5 hlavních kapitol a závěr. Jako stěžejní v této práci považuji kapitoly 2, 3 a 4, které se věnují specificky pozici profesionálního sportovce jakožto podnikatele, nicméně chápu i logiku začlenění kapitoly 5, i když zde není zcela jednoznačné, zda se tyto postupy nevztahují na sportovce fungujícího obecně v jakémkoliv právním režimu (tj. i jako zaměstnanec).

4. Vyjádření k práci, zda byl zamýšlený záměr rigorózní práce odpovídajícím způsobem zpracován

Zpracování práce považuji za zdařilé a zcela jistě splňuje požadavky kladené na tento druh akademické práce. Jak jsem již uvedl, cením si především toho, že Ondřej Perušič nabídl „pohled z druhého břehu“, tj. na rozdíl od převažující odborné diskuze se zaměřil na „podnikatelskou činnost“ sportovce a ne tolik na polemiku o prvcích pracovněprávního vztahu (takto to též zcela jasně v úvodu deklaroval). Jako mimořádně vhodně zvolené považuji rozlišování sportů na „povahou kolektivní“ a „povahou individuální“. S ohledem na diplomantovu vlastní zkušenost elitního sportovce je též hodnotný jeho vhled do vztahů vznikajících při sportovní reprezentaci nebo představení současných trendů v komercializaci sportu (včetně prezentace smluvních partnerů na sociálních sítích atp.).

K práci mám však i své drobné výhrady, byť neznamenají kategorické nedostatky práce a v jejím celkovém úhrnu negativa v mých očích určitě nepřevažují. Z ryze technického hlediska je třeba škoda, že autor nevyužil více v tomto posudku zmiňovanou publikaci připravenou pod editorstvím prof. Pichrta. Ta obsahuje i příspěvky zaměřené právě do „podnikatelské sféry činnosti“ sportovců. Navíc je trochu matoucí, když je tato publikace uvedena v seznamu literatury, ale v textu práce samotné na ní není ani jeden odkaz. V některých částech bych ocenil též širší rozbor třeba některých probíraných smluvních typů včetně odkazů na konkrétní ustanovení, která se v nich objevují (dlouhodobá versus ad hoc smlouva o sportovní reprezentaci atd.), a to i za cenu toho, že by se na další otázky v práci již nedostalo prostoru. Kapitola 5 z mého čtenářského pohledu není úplně propojena se zbytkem práce a obsahově jde spíše po povrchu. Problematika procesních vztahů ve sportu je velmi bohatá a diskuze o postavení CASu by mohla vydat na samostatnou práci, nejsem si však jist, že bylo nutné ji zařadit do této práce. V 5. kapitole se do práce dostala ještě jedna ryze neaktuální informace, a to odkaz na tzv. Arbitrážní komisi NSA, která však již byla před odevzdáním práce nahrazena tzv. Národním rozhodčím soudem pro sport.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Z mého pohledu práce pokryla vytčenou problematiku. Autor postihl zásadní body spojené s postavením sportovce jakožto podnikatele a právních vztahů, do kterých v této pozici vstupuje.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Nemám pochyb o tom, že práce je vlastním dílem autora za použití zdrojů, které ve své práci autor řádně označuje a přiznává.
Logická stavba práce	Práce je členěna logicky (s výhradou učiněnou ke kapitole 5, jejíž začlenění sice má logiku, ale vzhledem k šíři procesní stránky věci snad ani nemohla celou oblast dostatečně přiblížit), vedle průběžně činěných shrnutí pak v závěru práce autor provedl celkovou syntézu tématu.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Citační norma byla autorem zcela naplněna, v práci využil a řádně označil řadu pramenů z odborné literatury, judikatury i primárních pramenů práva a spolkové regulace.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Analýza ve vztahu k právnímu postavení sportovce jako podnikatele je solidní, v některých dílčích

	momentech bych však ještě ocenil její drobné prohloubení.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Po stránce grafické jsem neshledal žádné nedostatky.
Jazyková a stylistická úroveň	Práce je psána velmi kultivovaným jazykem, což zvyšuje její čtivost. V práci se vyskytuje jen asolutní minimum překlepů (např. na str. 43 „ro větší...“), syntaxe ve větných stavbách je rovněž zcela v pořádku.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

K předložené diplomové práci bych rád položil několik doplňujících otázek:

- i) Na str. 51 kolega Perušič krátce zmiňuje snahu mezinárodních sportovních organizací zabránit sportovci v účasti na „*nehomologovaných sportovních akcích*“. V tomto směru se již jedna kauza dostala až před Soudní dvůr EU. Jak v této věci Tribunál v roce 2020 rozhodl a jak diplomant rozhodnutí hodnotí?
- ii) Ve své práci diplomant též rozebírá problematiku reklamních/sponzorských smluv. Jak je řešena problematika prezentace osobních sponzorů/obchodních partnerů sportovců na olympijských hrách?
- iii) Na str. 38 této práce se ve vztahu k normotvorbě mezinárodních sportovních asociací uvádí: „*Některá pravidla a principy mají být dodržována bezpodmínečně, u některých se vydala cestou závaznosti pouze v případě, že národní legislativa nestanoví jinak. Třetí kategorii pak tvoří pravidla, u kterých stanoví jako závazný pouze hlavní, vůdčí princip, který by měl demonstrovat a zároveň naplňovat hlavní smysl implementace takového ustanovení.*“ Je možné, aby mezinárodní sportovní asociace trvala bezpodmínečně na tom, aby některá její pravidla byla členskými národními asociacemi dodržována/vynucována i tehdy, pokud by byla v rozporu s kogentními normami právního řádu daného státu?

Celkově práci hodnotím jako zdařilý příspěvek k dlouhodobě probíhající debatě o právních otázkách fungování profesionálních sportovců v prostředí (zejména) českého sportu. Jako takovou ji jednoznačně doporučuji k obhajobě. Stupeň hodnocení navrhuji „**velmi dobře**“ s tím, že za předpokladu exceletního výkonu diplomanta při obhajobě práce může být toto hodnocení i zlepšeno.

V Praze dne 12.6.2022

JUDr. David Kohout, Ph.D.
oponent